

TIL SKATTEUDVALGET

København, den 8. marts 2007

L 110 Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, aktieavancebeskatningsloven, fusionskatteloven og andre skattelove. (Skattefri omstrukturering af selskaber og justering af sambeskatningsreglerne m.v.).

Den 1. marts 2007 fremsendte Skatteministeren ændringslovforslag til anden behandlingen af L 110 til Folketingets Skatteudvalg. I ændringsforslagets afsnit A, nr. 8) (ændring til § 2) er der indsat et forslag til ændring af aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 5, der handler om opgørelse af avance på lagerbeskattede investeringsforeningsbeviser.

Bestemmelsen er indsat efter en positiv dialog mellem IFR og Skatteministeriet, hvor Skatteministeriet til fulde har anerkendt, at bestemmelsen - i dens oprindelige formulering - måtte ændres.

Desværre løser den konkrete formulering i ændringsforslaget ikke problemet fuldstændigt, hvilket medfører betydelige administrative byrder for potentielt flere hundrede tusinde skatteydere.

Til illustration af problemets størrelse kan det oplyses at der ved årsskiftet 2006/2007 alene i Nordea Invest var 7 unoterede afdelinger af den berørte type med i alt knapt 115.000 potentielt¹ berørte investorer.

Resultatet er, at der **allerede i forbindelse med selvangivelserne for år 2006** potentielt er mange tusinde skatteydere i klemme i bestemmelsen.

Problemerne:

Efter den gældende bestemmelse skal investorer anvende den såkaldte "tilbagekøbskurs" i forbindelse med opgørelse af gevinst og tab. Dette giver imidlertid problemer for såvel investorer som for skattemyndigheder. Problemet for investor er, at en sådan tilbagekøbskurs ikke løbende opgøres og offentliggøres af foreningerne. Investor vil derfor have problemer med at identificere den rigtige kurs til sin selvangivelse. Problemet for skattemyndighederne er, at en sådan kurs heller ikke indberettes fra foreningerne til skattemyndighederne, der derfor også vil have ganske vanskeligt ved at ligne de opgørelser investorerne indsender.

Som sagt har Skatteministeriet erkendt, at der er behov for en ændring. Det anføres derfor også i bemærkningerne til ændringsforslaget, at forslaget stilles for at lette de administrative byrder, der vil være forbundet med at selvangive på baggrund af tilbagekøbskurser.

IFRs løsningsforslag:

IFR har derfor foreslået, at investorerne frem for tilbagekøbskurserne skal anvende de helt almindelige markedskurser til opgørelsen. Det har for investor den fordel, at han skal anvende en allerede kendt kurs (oplyst af depotbanken på årsoversigten). Det har yderligere den fordel for skattemyndighederne, at disse kurser allerede i dag indberettes og derfor også kan danne baggrund for ligningen.

¹ Antallet af berørte investorer anføres som potentielt berørte, da beviserne for nogle investorers vedkommende ligger i pensionsdepoter, hvilket bringer dem ud af problemet. Det har ikke været muligt at opgøre, hvor mange investorer ud af det samlede antal, der ligger i pensionsdepot og hvor mange, der er i frie depoter.

Desværre er ændringsforslagets bestemmelse formuleret således, at avance på beviser, der *ikke* er noterede på en autoriseret markedsplads, stadig skal opgøres på baggrund af tilbagekøbskursen.

Skatteministeriet frygter tilsyneladende, at der for unoterede beviser kan ”fabrikeres” kunstige kurser, der dermed giver anledning til forkert beskatning.

Denne frygt er dog *helt* ubegrundet. De almindelige markedskurser på unoterede beviser har i mange år været anvendt i andre sammenhænge uden problemer. Eksempelvis anvendes de ved avanceopgørelse og beskatning for udloddende beviser, ligesom de blev anvendt ved tilsvarende opgørelser for de tidligere akkumulerende afdelinger og opgørelse af grundlaget for pensionsafkastbeskatning, ligesom de offentliggøres i dagspressen mv. Der er ingen fortilfælde overhovedet af brug af tilbagekøbskurser. Investeringsforeningerne har intet kendskab til og ikke af skatteministeriet blevet præsenteret for eksempler på ”fabrikation” af kunstige kurser, der kunne berettiggende dette brud på en årelang tradition for brug af markedskurser også for unoterede beviser. Alle de argumenter, der i ændringsforslagets bemærkninger anføres til fordel for at anvende markedsværdi på de noterede beviser, kan anføres til støtte for også at anvende markedsværdier på de unoterede beviser.

Konklusion:

Det er IFRs opfattelse, at *alle* lagerbeskattede investeringsforeningsbeviser skal omfattes af en ny bestemmelse om opgørelse af avancen på baggrund af helt almindelige markedskurser. Anvendelse af tilbagekøbskurs kan i givet fald reserveres til eventuelle helt ekstraordinære tilfælde, hvor der ikke er dannet en markedskurs, der kan anvendes.

Et forslag til, hvordan bestemmelse kunne ændres til fordel for såvel investorer som skattemyndigheder, er angivet med rødt i det følgende:

ABL § 23, ...

Stk. 5. Den skattepligtige skal anvende lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på aktier, investeringsforeningsbeviser m.v. omfattet af § 19, stk. 1. I de tilfælde, hvor den skattepligtige og investeringsselskabet har forskelligt indkomstår, træder værdien ved begyndelsen af investeringsselskabets indkomstår i stedet for værdien ved begyndelsen af den skattepligtiges indkomstår, og værdien ved udgangen af investeringsselskabets indkomstår træder i stedet for værdien ved udgangen af den skattepligtiges indkomstår. For aktier, som den skattepligtige har erhvervet i løbet af investeringsselskabets indkomstår, træder anskaffelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved begyndelsen af indkomståret. For aktier, som den skattepligtige har afstået i løbet af investeringsselskabets indkomstår, træder afståelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved udgangen af indkomståret. **Ved værdien af aktier og investeringsforeningsbeviser m.v., der er udstedt af et investeringsselskab, forstås markedskursen. Kan en markedskurs ikke fastlægges, eller er denne lavere end tilbagekøbsværdien opgjort efter § 19, stk. 2, nr. 2, anvendes tilbagekøbsværdien.**

Ændringsforslaget skal dermed lyde som følger:

Til § 2

”~~0X.~~ § 23, stk. 5, 5. og 6. pkt., affattes således:

” Ved værdien af aktier og investeringsforeningsbeviser m.v., der er udstedt af et investeringsselskab, forstås markedskursen. Kan en markedskurs ikke fastlægges, eller er denne lavere end tilbagekøbsværdien opgjort efter § 19, stk. 2, nr. 2, anvendes tilbagekøbsværdien.””

Hvis der er spørgsmål til det anførte, står IFR naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

InvesteringsForeningsRådet

Carsten Koch/ Jens Jørgen Holm Møller